

Valerii Andreae Desselii Erotemata Ivis Canonici

Andreas, Valerius

Francofurti & Lipsiae, 1720

XXXIX. De sententia excommunicationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63277](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63277)

Sunt quædam poenæ in jure canonico
jure civili incognitæ, ut poenitentia excommunicatio, de quibus specialiter
dicendum. §. Poenitentia est quadam lentis vindicta, puniens in se quod
commisisse. Unde poenitere secundum Augustinum dicitur, quasi poenam
quia poenitens punit in se ulciscendo
commisit peccando. *d. cap. paenitentia*
3 quædam. §. Quia vero poenitentia inter Sacra menta refertur, ideo ejus
& partes exposui. *Sup. ad lit. de S.*
4 non iteran. §. Effectus poenitentia missio peccati. *de paenitent. dif. l.*
aliquando 86. Idcirco in hoc titulo
etiam agitur de poenitentiis, & remissi-
bus, tanquam de causa, & effectu.

XXXIX. De sententia excommunicationis.

Excommunicatio quoque est poenitentia, non civilis. §. Excommunicatio est censura Ecclesiastica, qua communione excluditur. §. Quæbitur dividitur. I. Aut est minor, quæ non a Sacramentorum participatione movet; ac proprie vocatur excommunicatio: aut est major, quæ non solum a Sacramentorum perceptione, sed etiam a

re. canon. & omni fidelium communione se-
penitentia. c. pen. & iij. q. 4. c. ult. & xj. q. 3. c.
Specialis mensam. 24. II. Alia est excommunicatio
quædam canonis seu latæ sententiæ, (utroque
quod enim vocabulo nuncupatur) ipso jure sine
judicis ministerio, aliquem innodans; a
qua nemo, præterquam a sede Apostolica
vel ejus legato absolvit potest, nisi in arti-
culo mortis sit constitutus, aut legitimo
impedimento detineatur, quo minus Ra-
manum Pontificem adire possit, aut privi-
legium jure sibi concessum habeat, ne co-
gatur Apostolicum adire. c. quamvis. 58.
Alia est judicis seu judicialis, seu excom-
municatio, quæ per judicem Ecclesiasticum
rogatur. Sup. l. 6. c. 1. Nec refert, utrum
sit judex ordinarius, an delegatus. Inf. lib. 6.
i. & Sup. de offic. ordinar. c. pastoralis II.
§. preserea. §. Hæc in dubio, id est, sub ge- 4
neralibus verbis probata, veluti, *Illum ex-*
communico, censetur esse major excommu-
nicatio. c. pen. Ab hac absolvit, qui ex-
communicavit: nec petenda est absolutio
a superiori, omisso medio. Inf. lib. 6. d. cap.
5. 17. §. Ad hæc; de excommunicatione 5
quædam notanda occurunt. I. Omnes de-
bent excommunicatos vitare. cap. nulli 8.
antequam ab excommunicatione absoluti
sint. c. cum desideres 15. c. a nobis 28. c. sicut
39. si concubina 55. Nec valet contrarium
privi-

privilegium. *d. c. nulli.* quo minus com-
nicans excommunicato, in excommuni-
cationem ipso jure incidat. *c. nuper 29.*
cris. 38. II. Judices seculares a judi-
Ecclesiasticis per censuram Ecclesie
compelluntur excommunicatos ab ag-
patrocinando, & testificando, in suis
& iudiciis repellere. *Infr. lib. 6. cap. 20.*
mus 8. III. Generalis excommunicatio
ligat nisi subditos excommunicantis.
nobis 21. IV. Pluribus excommunicati-
bus, licet ex eodem facto obnoxius,
absolvitur, si de una tantum causa ve-
tisfacere. *c. cum pro causa 27.* V. Ex-
municatus regulariter non absolvitur,
præstito juramento, quod mandato al-
ventis vel summi Pontificis parebit;
quam interdum manualis tantum pro-
ficio recipitur. *c. exteriore. 16. c. de casu*
& c. cum pro causa 51. VI. Absolutio
obreptionem impetrata non prodest.
cii 42. in fin. Hæc de excommunicatio-
6 dicta sint. §. Quia vero non solum ex-
municatio, sed etiam suspensio & inter-
dictum Ecclesiasticum sunt species censi-
onis Ecclesiastice. *Inf. tit. prox. c. quareni*
ac de his omnibus sub eodem titulo tra-
ducatur tam in Sexto Decretalium, quam
Clementinis, & in extravagantibus Joha-
nis vigesimi secundi: idcirco de his que-
libet

ca delibabimus. § Suspensio est even- 7
ta Ecclesiastica, qua exercitium officii vel
minis Ecclesiastici impeditur. § Itaque 8
clericos tantum competit, non in laicos,
non possunt ab administratione vel exe-
cutione officii sive ordinis, cuius omnino
ant expertes, suspendi. § Clericus au- 9
m, si durante suspensione, officia divina
nequatur, irregularitatem incurrit, a qua
non potest nisi per summum Pontificem li-
terari. Inf. lib. 6. c. 1. in fin. & c. 18. § 1.
noxius, irregularitas vero est canonicum impedi-
mentum ex facto seu defectu proveniens;
V. Ex ipso affectus, inhabilis redditur ad suscipi-
endum ordines Ecclesiasticos & ad mini-
strandum in susceptis. § Suspensio duplex 10
rebit; I. Canonis, cum quis ob notorium cri-
tum pro-
de cetero
absolutio
rodest; comuni-
cationis excep-
tum excep-
tione factam, aut rei evidentiam notatum
ies cen-
quarenti. Sup. de cohabit. cleric. c. ultim. § Su- 11
pensio iudicis est, cum quis per sententiam
iudicis a dicta executione ex causa remove-
tur. § Interdictum Ecclesiasticum est cen- 12
sura Ecclesiastica, per quam divinorum ce-
lebratio, & Sacramentorum perceptio pro-
hibe-

hibetur? sive singularis persona; sive
versitas, ut clerus, civitas; sive loci Ultinia
dicatur. *Inf. lib. 6. c. si sententia. 16.* suum c
seq. & cap. alma. 24. & Sup. tit. pro. d verba
13 in te II. § Interdictum similiter acut con
silio & excommunicatio, vel est canon. & D. b.
judicis; quia vel ipso iure sive ipso lo
ducitur. *Inf. lib. 6. de election. cap. 1.* A
terea. vers. civitas. & de usur. cap. 1.
qui vero & de pœn. cap. 5. vel per
tiam iudicis; tuncque vel est generali
regnum, aut provincia, aut oppidum
pagus interdicitur: vel speciale, in
pluribus Ecclesiis una vel paucæ inter
tur. *Inf. lib. 6. cap. si civitas. 17.* § I
terdicto hæc specialiter notentur. I
pulus interdicatur, non est proprius interdictus; contra quoque clero
dicto, non est interdictus populus, si
si sententia. in principio. II. Interdicti
versitate singuli, qui ex ea universitas
interdicti censentur. d. cap. si senten
cum vero. III. Tempore interdicti
quis baptizari, chrismari, chrisma
ci, divinum verbum audiri. cap. 1.
43. & *Inf. lib. 6. cap. quoniam. 19.* A
tus est tractatus de criminibus, &
pœnis.